

TERNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot
toekenning van steun voor uitwisseling van kennis en
verspreiding van informatie in de landbouwsector
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Met ingang van 1 januari 2023 is het nieuw Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) van toepassing.

Artikel 78 van de GLB verordening (EU) 2021/2115 bepaalt dat lidstaten steun kunnen verstrekken voor uitwisseling van kennis en verspreiding van informatie teneinde bij te dragen tot een of meer van de specifieke GLB doelstellingen.

Artikel 15 van verordening (EU) 2021/2115 bepaalt dat lidstaten een systeem moeten opzetten voor het adviseren van landbouwers over de economische, ecologische en sociale dimensies van hun bedrijfsvoering.

Voorliggend voorontwerp van besluit voorziet in de volgende steunmaatregelen:

- subsidiëring van advies en vorming via kennisportefeuille;
- subsidiëring van vorming via vormingsprogramma;
- subsidiëring van een waarnemings- en waarschuwingdienst.

Daarnaast wordt ook de organisatie van installatieproeven en fytolicensieproeven geregeld.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Landbouw en Visserij

Beleidsveld: landbouw en zeevisserij

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2023/240 van 19 juni 2023.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Met ingang van 1 januari 2023 is het nieuw Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) van toepassing.

Het nieuwe Europese rechtskader bestaat uit de volgende basisverordeningen en de gedelegeerde en uitvoeringsverordeningen ervan:

- verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013, hierna verordening (EU) 2021/2115 te noemen;
- verordening (EU) 2021/2116 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1306/2013.

Het Vlaams Strategisch Plan voor het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid 2023-2027, dat in de Vlaamse invulling ervan voorziet, werd op 5 december 2022 goedgekeurd door de Europese Commissie en op 17 maart 2023 door de Vlaamse Regering.

Artikel 78 van verordening (EU) 2021/2115 bepaalt dat lidstaten steun kunnen verstrekken voor uitwisseling van kennis en verspreiding van informatie. Hieronder valt ook de steun voor bedrijfsadviesdiensten voor de landbouw die de lidstaten conform artikel 15 van verordening (EU) 2021/2115 verplicht moeten opzetten.

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit bevat het rechtskader voor de volgende steunmaatregelen:

- toekennen van subsidies aan actieve landbouwers voor het inwinnen van advies en het volgen van vorming via kennisportefeuille;
- toekennen van subsidies aan algemene vormingscentra en vormingscentra voor bijteelt voor het geven van vorming via vormingsprogramma;
- toekennen van subsidies aan kennisinstellingen voor waarnemings- en waarschuwingssystemen voor het organiseren en het uitvoeren van een waarnemings- en waarschuwingdienst.

De interventie 'vorming en advies op maat' uit het Vlaams Strategisch Plan voor het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid 2023-2027 is opgesplitst in een vraaggestuurd luik en een aanbodgestuurd luik. Door de combinatie van een aanbod- en vraaggestuurd luik wordt een evenwicht gecreëerd tussen een top-down en bottom-up aanpak.

Toekennen van subsidies aan actieve landbouwers voor het inwinnen van advies en het volgen van vorming via kennisportefeuille (vraaggestuurd luik):

Artikel 15 van verordening (EU) 2021/2115 bepaalt dat lidstaten een systeem van bedrijfsadviesdiensten voor de landbouw moeten opzetten.

De bedrijfsadviesdiensten voor de landbouw bestrijken de economische, ecologische en sociale dimensies, rekening houdend met bestaande landbouwpraktijken, en verstrekken actuele technologische en wetenschappelijke informatie die is ontwikkeld door onderzoeks- en innovatieprojecten, onder meer wat betreft de levering van collectieve goederen.

Via die bedrijfsadviesdiensten voor de landbouw wordt gedurende de gehele cyclus van de ontwikkeling van het landbouwbedrijf passende bijstand geboden, onder meer voor omvorming van productiesystemen naar een vraaggestuurd systeem, innovatieve praktijken, landbouwtechnieken ter verbetering van de veerkracht ten aanzien van klimaatverandering, waaronder agrobosbouw en agro-ecologie, verbetering van het dierenwelzijn en, waar nodig, veiligheidsnormen en sociale ondersteuning.

Deze steunmaatregel omvat het verlenen van steun voor het beroep doen op dergelijke bedrijfsadviesdiensten voor de landbouw. In deze steunmaatregel werd ook de vraaggestuurde vorming geïntegreerd.

Deze steunmaatregel voorziet ook mogelijkheden voor bedrijfsadvisering in de biologische landbouw waardoor de huidige subsidiemaatregel 'bedrijfsadvisering in de biologische landbouw' zal opgeheven worden.

Elke actieve landbouwer zal beschikken over een kennisportefeuille die ingezet kan worden voor de subsidies voor advies en vorming. De actieve landbouwer die advies inwint bij een geregistreeerde adviesdienst of die vorming volgt bij een geregistreerd vormingscentrum, kan hiervoor via deze steunmaatregel een subsidie ontvangen.

De landbouwer betaalt de vormings- of advieskost rechtstreeks aan de dienstverlener en kan na afloop een subsidie ontvangen voor een (relevant) deel van de vormings- of advieskost. Landbouwers kunnen vrij kiezen op welke adviesdienst of welk vormingscentrum ze een beroep doen en kunnen in functie van de noden op het bedrijf zelf bepalen wanneer ze een vorming volgen of advies aanvragen.

Toekennen van subsidies aan algemene vormingscentra voor het geven van vorming via vormingsprogramma (aanbodgestuurd luik):

De Vlaamse minister, bevoegd voor de landbouw, kan jaarlijks een of meerdere oproepen lanceren voor de subsidiëring van een vormingsplan. Algemene vormingscentra kunnen een vormingsplan indienen. Vormingscentra voor bijenteelt kunnen enkel een vormingsplan indienen met betrekking tot de bijenteelt.

De oproep zal bepalen voor welke beleidsthema's en doelgroepen vormingen kunnen georganiseerd en uitgevoerd worden, en welke vormingstypes hiervoor in aanmerking komen. Op deze manier kan beleidsmatig gestuurd worden welke beleidsthema's en vormingstypes opgenomen moeten worden.

Dit vormingsaanbod kan evolueren doorheen de tijd op basis van noden vanuit sector en overheid/maatschappij en in functie van het aanbod van de vraaggestuurde vorming.

Toekennen van subsidies aan kennisinstellingen voor waarnemings- en waarschuwingssystemen voor het organiseren en het uitvoeren van een waarnemings- en waarschuwingdienst (aanbodgestuurd luik):

Een waarnemings- en waarschuwingdienst verwittigt op basis van veldwaarnemingen en modellen op welk tijdstip een ziekte of plaag in een bepaalde teelt kan optreden, hoe die kan waargenomen worden en wat mogelijke geïntegreerde bestrijdingsmethoden zijn.

Ook voor deze waarnemings- en waarschuwingdienst zal periodiek een oproep gelanceerd worden door de Vlaamse minister, bevoegd voor de landbouw. De oproep zal bepalen voor welke teelten of teelgroepen en welke ziekten en plagen er een waarnemings- en waarschuwingdienst moet georganiseerd en uitgevoerd worden.

Waarnemen en waarschuwen (W&W) vormt de hoeksteen van geïntegreerde gewasbescherming (IPM)). Richtlijn 2009/128/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden stelt dat lidstaten ervoor zorgen dat professionele gebruikers beschikken over adviesdiensten voor geïntegreerde gewasbescherming.

Deze combinatie van interventies maakt van onze landbouwers kundige/competente en innovatieve ondernemers die proactief inspelen op maatschappelijke noden. Maatwerk en flexibiliteit zijn de sleutelwoorden.

Bovenvermelde steunmaatregelen dragen bij tot de horizontale GLB doelstelling “de sector moderniseren door kennis, innovatie en digitalisering in de landbouw en in plattelandsgebieden te stimuleren en te delen, en het daarvan bevorderen”. Steun voor advies en vorming kan potentieel ook bijdragen tot alle GLB specifieke doelstellingen, naargelang het thema van het advies of de vorming. Steun voor een waarnemings- en waarschuwingdienst draagt bij tot een of meer van de specifieke doelstellingen, vermeld in artikel 6, lid 1, a), e), f) en i), van verordening (EU) 2021/2115).

Aan de maatregel vorming en advies zijn drie resultaatsindicatoren gelinkt:

R.1 Aantal personen dat van advies, opleiding, kennisuitwisseling die door het GLB worden ondersteund profiteert om betere duurzame economische, sociale, milieu- en klimaatprestaties en prestaties op het gebied van hulpbronnefficiëntie te leveren;

R.28 Aantal personen dat van advies, opleiding, kennisuitwisseling met steun van het GLB profiteert om betere milieu- of klimaatgerelateerde prestaties te leveren;

R.3 Percentage boerderijen dat GLB-steun voor digitale landbouwtechnologie ontvangt.

Voor elk van deze resultaatsindicatoren zijn streefwaarden bepaald waarbij R.28 minstens de helft bedraagt van de streefwaarde voor R.1.

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit bevat eveneens het rechtskader voor de organisatie van installatieproeven om de noodzakelijke vakbekwaamheid te toetsen en de organisatie van fytolicensieproeven ter afsluiting van de basisopleidingen fytolicensie P1, P2 en P3.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELLEN

Hoofdstuk 1. Voorwerp en definities

Artikel 1 bevat een aantal definities.

Artikel 2 vermeldt de Europese regelgeving die wordt uitgevoerd.

Hoofdstuk 2. Verlenen van subsidies voor advies en vorming aan actieve landbouwers via een kennisportefeuille

Artikel 3 bepaalt dat het Departement Landbouw en Visserij, hierna de bevoegde entiteit te noemen, een subsidie kan verlenen aan actieve landbouwers voor vorming of advies.

Artikel 4 bepaalt de voorwaarden waaraan een advies moet voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om te bepalen welke adviezen niet in aanmerking komen voor subsidiëring, opdat deze lijst op basis van ervaring met de subsidiemaatregel naderhand flexibel kan aangevuld worden. Zo zullen wettelijk verplichte adviezen of adviezen die behoren tot de reguliere bedrijfsvoering van het landbouwbedrijf uitgesloten worden van subsidiëring. Adviezen moeten een toegevoegde waarde opleveren voor de specifieke GLB-doelstellingen.

Artikel 5 bepaalt de voorwaarden waaraan een vorming moet voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om te bepalen welke vormen niet in aanmerking komen voor subsidiëring, opdat deze lijst op basis van ervaring met de subsidiemaatregel naderhand flexibel kan aangevuld worden. Zo zullen vormen in de hobbysfeer uitgesloten worden van subsidiëring.

Artikel 6 bepaalt de voorwaarden waaraan een vorming met als inhoud een basisopleiding betreffende de fytolicensie P1, P2 of P3 moet voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

De minister kan de voorwaarden, de modaliteiten en de minimale inhoud waaraan de basisopleidingen fytolicensie P1, P2 en P3 moeten voldoen, nader bepalen. De minister beslist of de opleidingen gevalideerd worden als basisopleiding over de fytolicensie. Deze delegatie biedt de mogelijkheid om de inhoud flexibel af te stemmen op afspraken die gemaakt worden in de werkgroep Fytolicensie gestuurd door de FOD Volksgezondheid, waarin ook de beroepsorganisaties en de vormingscentra vertegenwoordigd zijn.

Artikel 7 bepaalt de voorwaarden waaraan een vorming met als inhoud een aanvullende opleiding betreffende de fytolicensie moet voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

De minister kan de voorwaarden, de modaliteiten en de minimale inhoud waaraan de aanvullende opleidingen fytolicensie moeten voldoen, nader bepalen. De minister beslist of de opleidingen gevalideerd worden. Deze delegatie biedt de mogelijkheid om de inhoud flexibel af te stemmen op afspraken die gemaakt worden in de werkgroep Fytolicensie gestuurd door de FOD Volksgezondheid, waarin ook de beroepsorganisaties en de vormingscentra vertegenwoordigd zijn. Het is de bedoeling om bepaalde onderwerpen verplicht te laten volgen door alle fytolicensiehouders, die momenteel volledig vrij kunnen kiezen welke onderwerpen ze volgen. Dat zal in de toekomst bv. het geval zijn voor het onderwerp 'puntvervuiling', maar wordt verder nader bepaald in de werkgroep.

Artikel 8 bepaalt door wie de vorming kan gevolgd worden om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Artikel 9 verleent een delegatie naar de minister om de voorwaarden en de modaliteiten waaraan de vormen op afstand moeten voldoen, te bepalen.

Artikel 10 bepaalt dat elke actieve landbouwer over een kennisportefeuille beschikt die ingezet kan worden voor de subsidie voor advies en vorming.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om het volgende te bepalen:

- het maximale totale bedrag van de kennisportefeuille per actieve landbouwer en de geldigheidsduur ervan;

- het subsidiepercentage;
- de verdeling van het bedrag van de kennisportefeuille dat gaat naar bepaalde doelstellingen en/of thema's;
- de minimale kostprijs van het advies of de vorming;
- het minimale subsidiebedrag waarvoor men een steunaanvraag via de kennisportefeuille kan indienen.

Het maximale totale bedrag van de kennisportefeuille per actieve landbouwer is gebaseerd op een raming van het aantal actieve landbouwers dat zal deelnemen en het beschikbare budget. Om geen budget onnodig vast te houden bij actieve landbouwers die er geen gebruik van maken, wordt in een eerste fase een budget per actieve landbouwer toegekend voor een periode van een tweetal jaar (voorlopig geraamd op ongeveer 2.000 euro), om na een evaluatie een herverdeling te kunnen doen onder alle actieve landbouwers en een nieuwe toekenning van een bepaald bedrag per actieve landbouwer voor een volgende periode.

Artikel 11 bepaalt welke kosten voor het verlenen van een advies in aanmerking komen voor subsidiëring.

Er wordt bepaald dat de kosten worden berekend exclusief BTW.

Artikel 12 bepaalt welke kosten voor het verstrekken van een vorming in aanmerking komen voor subsidiëring.

Er wordt bepaald dat de kosten worden berekend exclusief BTW.

Artikel 13 verleent een delegatie naar de minister om te bepalen welke kosten niet in aanmerking komen voor subsidiëring.

Artikel 14 bepaalt dat:

- de adviesdiensten vanuit hun expertise een adviesvoorstel opstellen en dit indienen bij de bevoegde entiteit.
- de vormingscentra vanuit hun expertise een vormingsvoorstel opstellen en dit indienen bij de bevoegde entiteit.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om te bepalen welke elementen aanwezig moeten zijn in het advies- en vormingsvoorstel.

Artikel 15 bepaalt dat de bevoegde entiteit na goedkeuring van de aanvraag een registratienummer toekent aan de ingediende adviesvoorstellen en vormingsvoorstellen, ze via haar e-loket beschikbaar stelt voor de actieve landbouwers en de adviesdiensten en de vormingscentra hiervan op de hoogte brengt.

Artikel 16 bepaalt dat de bevoegde entiteit op elk ogenblik een onderzoek kan instellen of bijkomende informatie of stukken opvragen om te controleren of de ingediende adviesvoorstellen of vormingsvoorstellen voldoen aan de voorwaarden, vermeld in dit besluit en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 17 bepaalt dat de actieve landbouwer die een advies of vorming wil bekomen, contact opneemt met een adviesdienst of een vormingscentrum en dat de adviesdienst of het vormingscentrum de actieve landbouwer informeert over de inhoud, de modaliteiten, de prijs en de timing van het advies of de vorming.

Artikel 18 bepaalt dat de actieve landbouwers hun onderneming en de personen die hen kunnen vertegenwoordigen, moeten identificeren bij de bevoegde entiteit.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om de vormvereisten en inhoudelijke bepalingen van de steunaanvraag te bepalen.

Artikel 19 bepaalt dat de bevoegde entiteit tijdens het indienen van de steunaanvraag controleert of de actieve landbouwer nog voldoende budget in zijn kennisportefeuille heeft en of het minimale subsidiebedrag gerespecteerd is. Bij positief resultaat kan de actieve landbouwer de steunaanvraag indienen.

Artikel 20 bepaalt dat door de steunaanvraag in te dienen op het e-loket, de actieve landbouwer akkoord gaat met het advies- of vormingsvoorstel.

De adviesdienst of het vormingscentrum mag geen steunaanvraag indienen via een volmacht van de actieve landbouwer.

Artikel 21 bepaalt dat het indienen van de steunaanvraag gebeurt voor de prestaties van start gaan voor het leveren van het advies of voor het begin van de vorming.

Artikel 22 bepaalt dat uiterlijk zes maanden na het indienen van de steunaanvraag het advies wordt verleend of de vorming start.

Artikel 23 bepaalt dat een actieve landbouwer de steunaanvraag kan annuleren zolang er geen betalingsaanvraag ingediend is.

Artikel 24 bepaalt dat de adviseur elk advies mondeling toelicht aan de actieve landbouwer tijdens een bedrijfsbezoek of via een online videovergadering.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om te bepalen waaraan de mondelinge toelichting moet voldoen en de praktische modaliteiten van een bedrijfsbezoek.

Artikel 25 bepaalt dat na afloop van het advies de actieve landbouwer een schriftelijk en gepersonaliseerd adviesrapport ontvangt.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om de inhoud van het adviesrapport te bepalen.

Artikel 26 bepaalt dat als de prestaties, vermeld in het vormingsvoorstel niet of maar gedeeltelijk worden geleverd, of als de data of de locatie van de vorming wijzigen, het vormingscentrum verplicht is om de bevoegde entiteit en de reeds ingeschreven actieve landbouwers op de hoogte te brengen.

Artikel 27 regelt het indienen van de betalingsaanvraag bij de bevoegde entiteit.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om de inhoud van de betalingsaanvraag en de termijn waarbinnen de betalingsaanvraag ingediend moet worden, te bepalen.

Artikel 28 bepaalt dat de adviesdiensten op vraag van de bevoegde entiteit de identiteit bevestigen van de adviseurs die adviezen verleend hebben in het kader van dit besluit.

Artikel 29 verleent een delegatie naar de minister om te bepalen waaraan de facturen die de adviesdienst of die het vormingscentrum aan de actieve landbouwer aanbiedt, moeten voldoen.

Artikel 30 regelt het bewaren van de facturen, het adviesrapport, het bewijs van inschrijving en de aanwezigheidslijst van de vorming door de adviesdiensten en de vormingscentra.

Artikel 31 regelt het bijhouden van een aanwezigheidslijst van de deelnemers aan een vorming.

De deelnemer van een vorming die gespreid is over meerdere kalenderdagen moet ten minste 75% van de lesuren aanwezig zijn geweest.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om de inhoud en modaliteiten van de aanwezigheidslijst te bepalen.

Artikel 32 bepaalt dat de vormingscentra op vraag van de bevoegde entiteit de identiteit bevestigen van de lesgevers die vormingen gegeven hebben in het kader van dit besluit.

Hoofdstuk 3. Verlenen van subsidies voor vorming aan algemene vormingscentra via vormingsprogramma

Artikel 33 bepaalt dat het Departement Landbouw en Visserij als de bevoegde entiteit, een subsidie kan verlenen voor vorming via vormingsprogramma.

Artikel 34 somt de deelnemers op die vallen onder het toepassingsgebied van de subsidie vermeld in artikel 33, met name:

- 1° de actieve landbouwer, die een natuurlijke persoon is;
- 2° bestuurders van de actieve landbouwer, als deze laatste een rechtspersoon is;
- 3° personen ingeschreven op hetzelfde adres als de actieve landbouwer;
- 4° werknemers van de actieve landbouwer;
- 5° zaakvoerders of werknemers van loonwerkers;
- 6° personen die zich voorbereiden om actieve landbouwer te worden;
- 7° imkers;
- 8° personen die zich voorbereiden om imker te worden;
- 9° professionele gebruikers, distributeurs en voorlichters van gewasbeschermingsmiddelen erkend voor professioneel gebruik en toevoegingsstoffen zoals vermeld in artikel 2, eerste lid, 7°, 9° en 10° van het koninklijk besluit van 19 maart 2013;
- 10° personen die zich voorbereiden om professioneel gebruiker te worden in verband met professionele gewasbeschermingsmiddelen en die actieve landbouwer zijn of een starterscursus volgen of gevolgd hebben;
- 11° lesgevers;
- 12° adviseurs die geregistreerd zijn bij de bevoegde entiteit.

De deelnemers mogen niet meer leerplichtig zijn.

De minister heeft delegatie om nadere voorwaarden te bepalen.

Per vormingstype gaat de minister in een besluit dan o.a. bepalen welk minimumaantal van deze bovenvermelde deelnemers moet aanwezig zijn, om een vorming te kunnen subsidiëren.

Artikel 35 verdeelt de verschillende vormingen via vormingsprogramma onder in 8 vormingstypes:

- 1° starterscursussen
- 2° stages
- 3° opleidingen
- 4° basisopleidingen betreffende de fytolientie P2 voor landbouwers;
- 5° aanvullende opleidingen betreffende de fytolientie;
- 6° bijscholingen
- 7° vormingsprojecten
- 8° lerende netwerken rond welbepaalde landbouwthema's.

Artikel 36 bepaalt een aantal algemene voorwaarden, waaraan alle vormingen via vormingsprogramma moeten voldoen.

De minister kan bepalen welke vormingen niet in aanmerking komen voor subsidiëring via een vormingsprogramma. Echter deze vormingen kunnen, op voorwaarde dat ze passen onder

specifieke GLB-doelstellingen, door de vormingscentra aangeboden worden in de Kennisportefeuille. Thema's die minder attractief zijn voor landbouwers en die niet of in mindere mate een economisch voordeel opleveren, worden opgenomen in de oproep voor het vormingsplan, aangezien de landbouwers deze opleidingen kosteloos kunnen volgen, terwijl via de Kennisportefeuille een eigen bijdrage van de landbouwer vereist is.

Artikel 37 verleent een delegatie naar de minister om de voorwaarden en de modaliteiten waaraan de vormingen op afstand moeten voldoen, te bepalen.

Artikel 38 bepaalt dat het kunstmatig opsplitsen van vormingen om subsidies te maximaliseren of het creëren van andere kunstmatige voorwaarden niet toegestaan is.

Artikel 39 bepaalt de voorwaarden waaraan een starterscursus type A moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Het artikel verleent een delegatie aan de minister om voor de starterscursus die modulair wordt ingericht, nader de inhoud en de duur van de modules te bepalen. Er wordt een delegatie verleend gezien de onderwerpen van de cursus niet statisch zijn maar sterk gelinkt zijn met voortdurend evoluerende regelgeving en inzichten. De starterscursus zal ten minste volgende modules en onderwerpen omvatten:

- Wetgeving en structuren:
 - Ruimtelijk beleid en milieubeleid,
 - Omgevingsvergunningen (onder andere inzicht in samenhang van ruimtelijke ordening en milieuaspecten),
 - Waterbeleid en -kwaliteit en duurzame bemesting,
 - Land- en tuinbouwbeleid
 - Diensten en instellingen voor land- en tuinbouw
 - Pachtwetgeving
 - Geïntegreerde gewasbescherming,
 - Marktwerking en handelsrelaties,
 - Klimaatbeleid,
 - Beheersovereenkomsten;
- Financieel inzicht, fiscaliteit en bedrijfseconomie;
 - Boekhouding theorie
 - Boekhouding praktijk
 - Bedrijfseconomische boekhouding en praktijk
 - Rentabiliteit in land- en tuinbouw
 - BTW- regeling
 - Belastingaangifte: boekhouding en forfaitair
 - Financieel beheer – algemene begrippen
 - Financieel plan
 - Kasplanning
- Ondernemerschap:
 - Samenwerking
 - Arbeidsveiligheid
 - Tewerkstelling
 - Sociaal statuut, sociale zekerheid
 - Biologische landbouw (principes en wetgeving),
 - Uitbatingsvormen en vennootschappen
 - Verzekeringen, risicobeheer en aansprakelijkheid
 - Bedrijfsorganisatie
 - Ondernemerschap in land- en tuinbouw
- Overname, opstart en sociale aspecten:
 - Belangrijke facetten bij overname, overnamecontract
 - Belangrijke facetten bij opstart
 - VLIF-steunmaatregelen

- Relatie gezin-bedrijf
- Landbouwer en maatschappij (maatschappelijke verantwoordelijkheid: relatie tot de maatschappij als voedselvoorzienaar, als dierenverzorger, als beheerder van het platteland/open ruimte/natuur,...)

Artikel 40 bepaalt de voorwaarden waaraan een starterscursus type B moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Het artikel verleent een delegatie aan de minister om nader de inhoud en de duur van de module te bepalen. Er wordt een delegatie verleend gezien de onderwerpen van de cursus niet statisch zijn maar sterk gelinkt zijn met voortdurend evoluerende regelgeving en inzichten. De starterscursus type B (60 tot 100 uren) is sectorspecifiek en wordt voor maximum drie sectoren per cursus georganiseerd, waarbij volgende onderwerpen sectorspecifiek toegelicht worden:

- Economische en sociale benadering,
- Administratieve verplichtingen,
- Wetgevende en milieuaspecten: geïntegreerde productie, duurzame productie, verantwoorde huisvesting, sanitair aspect, dierenwelzijn,
- Socio-economische voorstelling van een bedrijf en bedrijfsbezoeken
- Technische aspecten (teelttechniek, voeding, mechanisatie,...).

Artikel 41 bepaalt de voorwaarden waaraan een starterscursus voor bijenteelt moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Artikel 42 stelt dat de deelnemers aan een starterscursus ten minste 75% van de lesuren aanwezig moeten zijn om als geldige deelnemer te worden beschouwd.

Er wordt ook delegatie verleend aan de minister om de voorschriften te bepalen voor het verlenen van een vrijstelling voor bepaalde modules.

Artikel 43 bepaalt de voorwaarden waaraan een stage moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Artikel 44 verleent delegatie aan de minister om de voorschriften te bepalen voor het verlenen van een vrijstelling voor een stage.

Artikel 45 bepaalt dat een stagiair een starterscursus type A met vrucht moet gevolgd hebben. Hij moet alle vastgelegde stage-uren volbrengen, evenals een stageverslag en evaluatieverslag opmaken.

Er wordt delegatie verleend aan de minister om de inhoud van het stageverslag en evaluatieverslag te bepalen.

Artikel 46 bepaalt de voorwaarden waaraan een opleiding moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Een deelnemer van een opleiding moet ten minste 75% van de lesuren aanwezig zijn geweest. Er wordt delegatie verleend aan de minister om een aantal zaken te regelen.

Artikel 47 bepaalt de voorwaarden waaraan een basisopleiding fytolicensie P2 moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Enkel fytolicensies P2 komen in het onderdeel via vormingsprogramma voor subsidie aan bod. Voor basisopleidingen fytolicensie P1 en P3 wordt enkel via kennisportefeuille een subsidie voorzien.

Ook hier moet een deelnemer van dergelijke opleiding ten minste 75% van de lesuren aanwezig zijn geweest en met vrucht een cursustest hebben afgelegd.

De namen van de geslaagde deelnemers van de gevalideerde basisopleidingen fytolicensie P2 worden doorgegeven aan de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Artikel 48 bepaalt de voorwaarden waaraan aanvullende opleidingen betreffende de fytolicensie moeten voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Aan de minister wordt delegatie verleend om te beslissen of de opleiding gevalideerd wordt als aanvullende opleiding betreffende de fytolicensie.

De namen van de deelnemers ook worden doorgegeven aan de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Artikel 49 bepaalt de voorwaarden waaraan een bijscholing moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Artikel 50 bepaalt de voorwaarden waaraan een vormingsproject moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Artikel 51 bepaalt de voorwaarden waaraan een lerend netwerk moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

In de bovenvermelde artikelen 39 – 51 wordt er delegatie verleend aan de minister om nadere voorwaarden en modaliteiten te bepalen m.b.t. de verschillende vormingstypes, desgevallend om de inhoud en de duur van de modules te bepalen, evenals om het minimaal aantal geldige deelnemers te bepalen die de vorming moeten volgen.

Artikelen 52 – 55 gaan over de procedure die moet gevolgd worden.

Artikel 52 stelt dat de minister jaarlijks een of meerdere oproepen kan lanceren voor de subsidiëring van een vormingsplan. De minister krijgt delegatie om per oproep een aantal elementen te bepalen.

De bevoegde entiteit maakt de oproep bekend en stelt een sjabloon ter beschikking voor het indienen van een vormingsplan.

Algemene vormingscentra kunnen een vormingsplan indienen, net als vormingscentra voor bijenteelt maar dan enkel met betrekking tot de bijenteelt. Elk vormingscentrum kan slechts één vormingsplan per oproep indienen.

In 2023 wordt er aan de vormingscentra een beetje extra tijd gegeven om zich te registreren, nl. voor het toekenningsbesluit in plaats van al op het moment van het indienen van het vormingsplan.

De bevoegde entiteit onderzoekt de ontvankelijkheid van de vormingsplannen.

Artikel 53 stelt dat de ontvankelijke vormingsplannen beoordeeld worden door een beoordelingscommissie die de bevoegde entiteit samenstelt (minimaal 3 personeelsleden van de bevoegde entiteit) en dit aan de hand van een evaluatierooster.

De bevoegde entiteit kan bij de samenstelling van de beoordelingscommissie een beroep doen op externe milieuexperten in functie van de noodzaak aan expertise voor een bepaald thema. Indien het thema omgeving gerelateerd is, zal er een expert van beleidsdomein omgeving in de beoordelingscommissie worden opgenomen.

Per vormingstype worden in dit artikel de mogelijke selectiecriteria opgesomd die kunnen gehanteerd worden bij de evaluatie.

De minister bepaalt de wegingsfactoren voor deze selectiecriteria.

Op basis van de behaalde score maakt de beoordelingscommissie een rangschikking per vormingstype en, indien relevant, per thema de ontvankelijke vormingsplannen.

Het verslag van de beoordeling wordt dan met de nodige motivering bezorgd aan de minister.

Artikel 54 bepaalt dat de minister dan in een toekenningsbesluit beslist over de toekenning van de subsidies voor de uitvoering van de vormingsplannen per vormingstype, beleidsthema en doelgroep. De minister kan daarbij binnen de grenzen van dit besluit en uitvoeringsbesluiten nog bepalen welke kosten al dan niet in rekening mogen worden gebracht en specifieke voorwaarden bij de uitvoering van vormingsprojecten.

Artikel 55 bepaalt dat de algemene vormingscentra en de vormingscentra voor bijenteelt de goedgekeurde vormingsactiviteiten voor de aanvang ervan melden via het e-loket. Aan de minister wordt delegatie verleend om de praktische kant hiervan verder te bepalen.

Artikel 56 stelt dat het algemeen vormingscentrum en het vormingscentrum voor bijenteelt na afloop van de vorming een betalingsaanvraag indient bij de bevoegde entiteit via het e-loket. De minister bepaalt de inhoud van de betalingsaanvraag, de stukken die moeten bijgevoegd worden en de termijn om de aanvraag in te dienen.

Artikel 57 stelt per vormingstype (met uitzondering van de vormingsprojecten) dat de subsidies per half uur of per uur vorming, per dagdeel, per stageuur, per lerend netwerk of per activiteit worden toegekend.

In dit artikel wordt een definitie bepaald voor het begrip dagdeel.

De subsidies bestaan uit enerzijds een vergoeding aan de lesgever(s) en uit anderzijds een forfaitaire werkingssubsidie voor de algemene vormingscentra en vormingscentra voor bijenteelt.

Artikel 58 biedt een delegatie aan de minister om de vergoeding aan de lesgevers te bepalen. Deze vergoeding moet door de algemene vormingscentra en vormingscentra voor bijenteelt doorgestort worden aan de lesgevers.

De forfait voor de lesgeversvergoeding wordt bepaald op basis van de salarisschaal van een master-geaggregeerde.

Artikel 59 gaat over de forfaitaire werkingssubsidie. Deze subsidie is bestemd voor een aantal opgesomde kosten.

De minister bepaalt dit subsidiebedrag, evenals het maximum aantal forfaitaire werkingssubsidies die per dag kunnen worden aangevraagd voor eenzelfde vorming.

De forfaitaire werkingssubsidie wordt berekend op basis van:

- het aantal uren en de kostprijs per uur van een administratieve kracht voor de organisatie van de vorming, volgens de salarisschaal administratief personeel in het onderwijs;
 - reële kostprijzen voor de huur van een vergaderzaal;
 - kostprijzen voor de nodige aansprakelijkheidsverzekeringen, op basis van gegevens van de centra voor naschoolse vorming;
 - in geval van een stage, de tijd en werkingsmiddelen door het stagebedrijf besteed aan de stagiair.
- De forfaitaire werkingssubsidie is gebaseerd op realistische kostprijzen opgevraagd bij de vormingscentra.

Artikel 60 stelt dat de subsidiebedragen jaarlijks kunnen aangepast worden aan het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Artikel 61 handelt specifiek over de vormingsprojecten (vermeld in artikel 35, 7° van het besluit), waarin concreet wordt bepaald welke kosten daarbij in aanmerking komen voor subsidiëring.

Artikelen 62 – 69 gaat over de specifieke verplichtingen voor algemene vormingscentra, vormingscentra voor bijenteelt, lesgevers, stagebegeleiders en stagebedrijven.

Artikel 62 stelt dat het algemeen vormingscentrum en het vormingscentrum voor bijenteelt bij elke vorming de aanwezigheid van de deelnemers moet registreren. De minister bepaalt de verdere modaliteiten van deze registratie.

Artikel 63 legt aan het algemeen vormingscentrum en het vormingscentrum voor bijenteelt de verplichting op om alle technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen te treffen die nodig zijn om persoonsgegevens te beveiligen. De minister kan dit nader bepalen.

Artikel 64 gaat over de registratie van de lesgevers door het algemeen vormingscentrum en het vormingscentrum voor bijenteelt. Na goedkeuring van de registratie krijgt men een lesgeversnummer. Een lesgever die drie opeenvolgende jaren geen les heeft gegeven, wordt ambtshalve geschrapt.

De minister kan verdere voorwaarden m.b.t. de registratie bepalen, evenals wie niet als lesgever kan worden geregistreerd.

Artikel 65 legt aan het algemeen vormingscentrum een aantal taken op bij een stage. O.a. de opmaak van een lijst van stagebedrijven, een stageovereenkomst en een logboek van de stage, waarbij de minister de delegatie krijgt om de inhoud verder te bepalen.

Artikel 66 stelt een aantal voorwaarden aan een stagebegeleider. De minister kan deze voorwaarden nader bepalen.

Artikel 67 stelt dat een stagebedrijf ofwel een actieve landbouwer moet zijn ofwel een praktijkcentrum.

De bedrijfsleider van een stagebedrijf maakt een evaluatieverslag op.

Het stagebedrijf moet bij het uitvoeren van een stage ook een aantal engagementen opnemen.

De minister kan de voorwaarden en de engagementen voor een stagebedrijf nader bepalen.

De bevoegde entiteit stelt een model van stageovereenkomst ter beschikking.

Artikel 68 handelt over het toestaan van wijzigingen aan de gemelde vormingsactiviteiten. Dit kan enkel wanneer ze op voorhand of onmiddellijk wanneer ze zich voordoen via het e-loket meegedeeld worden, degelijk gemotiveerd worden en de organisatie van controles niet bemoeilijken.

Tijdens elke vormingsactiviteit moet een algemene verantwoordelijke ter plaatse zijn of telefonisch te bereiken zijn.

Artikel 69 gaat over de lokalen die gebruikt worden voor de uitvoering van de activiteiten, en over het verplicht afsluiten van een verzekering voor burgerlijke aansprakelijkheid.

Hoofdstuk 4. Installatieproeven en fytolicientieproeven

Artikel 70 stelt dat de bevoegde entiteit installatieproeven organiseert om de noodzakelijke vakbekwaamheid te toetsen bij het afsluiten van een startersopleiding, zoals vandaag ook al het geval is. Deze installatieproeven bestaan uit een schriftelijke en een mondelinge cursustest,

Voor de praktische organisatie van de schriftelijke test stelt de bevoegde entiteit een huishoudelijk reglement op.

De mondelinge cursustest wordt met een jury georganiseerd. De jury bij deze proeven is samengesteld uit minimum twee personeelsleden van de bevoegde entiteit. Daarbij kan een beroep gedaan worden op experts.

De minister kan nadere toelatingsvoorwaarden voor het examen bepalen en kan een examenreglement opstellen.

Artikel 71 verleent aan de minister delegatie om te bepalen voor welke diploma's een vrijstelling kan verleend worden voor bepaalde modules van de starterscursus.

Artikel 72 stelt dat de bevoegde entiteit fytolientieproeven organiseert ter afsluiting van de basisopleidingen fytolientie P1, P2 en P3.

Artikel 73 stelt dat deze proeven bestaan uit een schriftelijke cursustest, waarvan de vragen worden opgesteld door de bevoegde entiteit.

Voor deze schriftelijke test stelt de bevoegde entiteit een huishoudelijk reglement op. De minister krijgt delegatie om te bepalen voor welke basisopleidingen fytolientie er ook een bijkomende mondelinge test moet georganiseerd worden en hoe dit dan praktisch wordt georganiseerd.

Artikel 74 stelt dat men als deelnemer aan de fytolientieproeven voorafgaand een basisopleiding fytolientie moet gevolgd hebben.

De minister kan bepalen in welke gevallen er hiervan een vrijstelling kan verleend worden.

Hoofdstuk 5. Subsidiëring van een waarnemings- en waarschuwingdienst

Artikel 75 bepaalt dat de minister een subsidie kan verlenen voor het organiseren en het uitvoeren van een waarnemings- en waarschuwingdienst.

Artikel 76 bepaalt de voorwaarden waaraan een waarnemings- en waarschuwingdienst moet voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Artikel 77 bepaalt dat de subsidie maximaal 60% van de totale aanvaarde kosten bedraagt en dat de maximale subsidie voor een waarnemings- en waarschuwingdienst in de oproep zal worden bepaald.

Artikel 78 bepaalt welke kosten in aanmerking komen voor subsidiëring.

Er wordt bepaald dat de belasting over de toegevoegde waarde niet in aanmerking komt voor subsidiëring, behalve als ze niet terugvorderbaar is.

Er wordt bepaald welke investeringskosten niet voor subsidiëring in aanmerking komen.

Artikel 79 bepaalt dat de minister een oproep kan lanceren voor de subsidiëring van een waarnemings- en waarschuwingdienst. Er wordt delegatie aan de minister verleend om naast de elementen, vermeld in 77, tweede lid, artikel 78, derde lid, artikel 82, derde lid, artikel 84, zesde lid, en artikel 91, tweede lid, het volgende te bepalen:

- voor welke teelten of teelgroepen en welke ziekten en plagen er een waarnemings- en waarschuwingdienst moet georganiseerd en uitgevoerd worden;
- de projectperiode;
- de termijn waarbinnen en de wijze waarop de steunaanvragen ingediend worden;
- de ontvankelijkheidscriteria waaraan steunaanvragen getoetst worden.

Artikel 80 bepaalt dat de kennisinstellingen voor waarnemings- en waarschuwingssystemen een partnerschap vormen en een gezamenlijke steunaanvraag opmaken, dat ze kunnen samenwerken met andere partners, dat de samenwerking geformaliseerd moet worden met een samenwerkingsovereenkomst en dat deze overeenkomst aan de bevoegde entiteit moet bezorgd worden.

Artikel 81 bepaalt dat uitsluitend kennisinstellingen voor waarnemings- en waarschuwingssystemen die geregistreerd zijn conform hoofdstuk 6, een steunaanvraag kunnen indienen.

Er wordt eveneens bepaald wat de verantwoordelijkheid van de promotor is.

Artikel 82 bepaalt de inhoud van de steunaanvraag.

Artikel 83 bepaalt dat de bevoegde entiteit onderzoekt of steunaanvragen ontvankelijk zijn conform de ontvankelijkheidscriteria.

Artikel 84 bepaalt dat de ontvankelijke steunaanvragen beoordeeld worden door een beoordelingscommissie op basis van de volgende elementen:

- de kwaliteit van het projectplan;
- het verwacht bereik;
- de redelijkheid van de kosten: de verhouding tussen de kostprijs en het resultaat;
- de geschiktheid van de projectuitvoerders en het samenwerkingsverband.

De bevoegde entiteit kan bij de samenstelling van de beoordelingscommissie een beroep doen op externe experts in functie van de noodzaak aan expertise voor een bepaalde teelt, teeltgroep, ziekte of plaag.

Er wordt eveneens bepaald dat de beoordelingscommissie de projecten rangschikt volgens rangorde van beoordeling en dat de bevoegde entiteit het verslag van de beoordeling aan de minister bezorgt.

Artikel 85 bepaalt dat de minister bevoegd is voor de selectie en voor de toekenning van de subsidies. Er wordt delegatie aan de minister verleend om binnen de grenzen van de bepalingen van dit besluit en de uitvoeringsbesluiten ervan, in de individuele toekenningsbesluiten het volgende te bepalen:

- de activiteiten waarvoor de subsidie wordt toegekend;
- het maximale subsidiebedrag dat voor die activiteiten kan worden toegekend;
- de kosten die al dan niet in rekening mogen worden gebracht bij de verantwoording van de subsidie;
- specifieke voorwaarden inzake de uitvoering van de waarnemings- en waarschuwingdienst;
- de termijn waarbinnen de schuldvordering, de tussentijdse, de functionele en de financiële verantwoording ingediend moeten worden.

Artikel 86 regelt de opvolging van de waarnemings- en waarschuwingdienst en regelt de samenstelling van de projectgroep en de samenstelling en de taken van de stuurgroep.

Artikel 87 bepaalt dat de promotor en de partners de waarnemings- en waarschuwingdienst uitvoeren zoals die goedgekeurd is in het toekenningsbesluit. Eventuele wijzigingen zijn alleen mogelijk nadat de promotor een gemotiveerde aanvraag heeft ingediend bij de bevoegde entiteit en nadat de bevoegde entiteit de aanvraag heeft goedgekeurd.

Artikel 88, 89 en 90 regelen de tussentijdse, de functionele en de financiële verantwoording van de subsidie.

Artikel 91 regelt de uitbetaling van de subsidie.

Er wordt eveneens een delegatie naar de minister verleend om het percentage van de schijven en het saldo te bepalen.

Er wordt bepaald binnen welke termijnen de diverse stukken ingediend moeten worden.

Er wordt bepaald dat de subsidie uitbetaald wordt aan de promotor en dat de promotor de deelbudgetten moet doorstorten aan de partners zoals vermeld in de steunaanvraag en hiervan een bewijs moet bezorgen aan de bevoegde entiteit.

Artikel 92 bepaalt dat de bevoegde entiteit instructies kan geven en modelformulieren kan ter beschikking stellen voor het indienen van de verantwoordingsstukken.

Artikel 93 regelt het gebruik door de Vlaamse overheid van de resultaten die werden gerealiseerd in het kader van de gesubsidieerde activiteiten.

Hoofdstuk 6. Registratie van adviesdiensten, vormingscentra, algemene vormingscentra, vormingscentra voor bijenteelt en promotoren

Artikel 94 bepaalt de identificatie van aanvragers hun onderneming en de personen die hen kunnen vertegenwoordigen op het e-loket van de bevoegde entiteit.

Artikel 95 bepaalt de voorwaarden om te kunnen geregistreerd te worden als een adviesdienst. Organisaties binnen de Vlaamse administratie en externe overheden, kunnen niet als adviesdienst worden geregistreerd.

Artikel 96 bepaalt de voorwaarden om te kunnen geregistreerd te worden als een vormingscentrum.

Artikel 97 bepaalt de voorwaarden om te kunnen geregistreerd te worden als een algemeen vormingscentrum.

Artikel 98 bepaalt de voorwaarden om te kunnen geregistreerd te worden als een vormingscentrum voor bijenteelt.

Artikel 99 bepaalt de voorwaarden om te kunnen geregistreerd te worden als een promotor.

Artikel 100 stelt dat een aanvraag tot registratie moet ingediend worden op het e-loket bij de bevoegde entiteit. De minister bepaalt de inhoud van deze aanvraag.

Artikel 101 bepaalt dat de bevoegde entiteit beslist of de registratie verleend wordt.

Artikel 102 duidt wanneer een registratie door de bevoegde entiteit kan geweigerd worden.

Artikel 103 stelt dat de geldigheidsduur van de registratie overeenkomt met de geldigheidsduur van de registratie binnen de kmo-portefeuille. Bij een promotor komt daar bijkomend ook nog bij dat men een adviesdienst voor geïntegreerde gewasbescherming moet zijn als vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2014.

Artikel 104 bepaalt dat de bevoegde entiteit op haar website een lijst van geregistreerde dienstverleners publiceert.

Artikel 105 stelt dat een dienstverlener zich enkel tijdens de geldigheidsduur van zijn registratie mag op de markt profileren als dienstverlener in het kader van dit besluit.

Artikel 106 gaat over de voorwaarden waarbinnen het mogelijk wordt gemaakt voor de dienstverleners (en partners) om een beroep te doen op onderaannemers.

Bij het verlenen van een advies mag de onderaannemer geen onderneming zijn die landbouwproducten, gewasbeschermingsmiddelen, diervoeders, landbouwmechanisatieproducten of meststoffen verkoopt.

De onderaannemingsovereenkomst moet 10 jaar bewaard worden. De inhoud van deze overeenkomst kan nader bepaald worden door de minister.

Artikel 107 gaat over het meedelen van veranderingen door de dienstverlener aan de bevoegde entiteit.

Artikel 108 behandelt de stopzetting van een registratie.

Artikel 109 bepaalt de mogelijkheid op schorsing van een registratie, als bewarende maatregel. De bevoegde entiteit kan per schorsing de modaliteiten vaststellen.

Artikel 110 bepaalt in welke gevallen de bevoegde entiteit de registratie kan opheffen of uitsluiten.

Artikel 111 stelt dat de dienstverlener na schorsing, opheffing of uitsluiting geen nieuwe gesubsidieerde dienstverlening meer mag opstarten. De bevoegde entiteit kan hier wel een afwijking op toestaan in het belang van de burger, de onderneming of de derde-organisatie voor wie de dienst wordt verricht.

Hoofdstuk 7. Communicatieverplichtingen

Artikel 112 bevat de Vlaamse en de Europese communicatieverplichtingen die begunstigden moeten naleven.

Hoofdstuk 8. Controles en sancties

Artikel 113 bepaalt dat de bevoegde entiteit verantwoordelijk is voor de volgende controles:

- de administratieve controles, met inbegrip van controles op het terrein in het kader van die administratieve controles die voor elk dossier kunnen plaatsvinden;
- de controles ter plaatse die plaatsvinden op basis van een steekproef;
- de controles achteraf die plaatsvinden op basis van een steekproef.

Artikel 114 regelt de controles ter plaatse.

Artikel 115 bepaalt dat de begunstigden de bewijsstukken 10 jaar moeten bewaren.

Artikel 116 bepaalt dat de bevoegde entiteit op elk ogenblik bijkomende stukken of informatie kan opvragen.

Artikel 117 bepaalt dat de bevoegde entiteit instaat voor het bepalen en opleggen van administratieve sancties. Er wordt bepaald in welke gevallen sancties kunnen opgelegd worden en welke sancties opgelegd kunnen worden.

Artikel 118 bepaalt dat de bevoegde entiteit de betalingsaanvraag onderzoekt en de subsidiabele bedragen bepaalt.

Artikel 119 bepaalt dat de bevoegde entiteit eveneens de administratieve sancties, vermeld in artikel 56 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, kan opleggen.

Hoofdstuk 9. Bezwaarprocedure

Artikel 120 regelt de bezwaarprocedure.

Hoofdstuk 10. Gegevensverwerking

Artikel 121 bevat de volgende bepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens:

- de bevoegde entiteit is de verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in de algemene verordening gegevensbescherming;
- de categorieën betrokkenen van wie persoonsgegevens verwerkt kunnen worden, zijn:
 - de adviesdiensten, de vormingscentra, de kennisinstellingen voor waarnemings- en waarschuwingssystemen, partners, externe dienstverleners en hun contactpersonen;
 - de actieve landbouwers die een subsidie aanvragen voor advies of vorming;
 - de personen die de actieve landbouwers, de adviesdiensten, de vormingscentra en de kennisinstellingen voor waarnemings- en waarschuwingssystemen kunnen vertegenwoordigen op het e-loket van de bevoegde entiteit;
 - de leden van de project- en stuurgroepen;
 - de adviseurs;
 - de lesgevers;
 - de deelnemers aan de vormingen;
- de categorieën van persoonsgegevens die verwerkt kunnen worden, zijn:
 - de identificatiegegevens;
 - de financiële gegevens;
 - opleiding en vorming;
 - beroep en betrekking;
 - rijksregisternummer.
- de gegevens worden verwerkt op basis van de rechtvaardigingsgrond, vermeld in artikel 6, lid 1, e), van de algemene verordening gegevensbescherming, namelijk 'noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang'.
- het doel voor de gegevensverwerking is het verlenen van subsidies en alle activiteiten die daarmee verband houden.

Op de website van de bevoegde entiteit is er een uitgebreide privacyverklaring gepubliceerd waarin onder meer bepalingen opgenomen zijn inzake bewaartermijnen en rechten van betrokkenen zoals het recht van inzage en het recht op rectificatie. Op het e-loket, formulieren en andere communicaties wordt er ook steeds een link naar deze privacyverklaring opgenomen.

De bevoegde entiteit voorziet in een uitgebreide beveiliging op informatievlak van de aanwezige gegevens. Om persoonsgegevens te beschermen tegen ongeautoriseerde toegang, wijziging, vernietiging of onbeschikbaarheid worden alle nodige organisatorische, technische en fysieke maatregelen genomen. Hiervoor volgt de bevoegde entiteit de algemeen aanvaarde industriestandaarden (ISO 27001 Beheersysteem informatieveiligheid en ISO 27002 Praktijkrichtlijn met beheersmaatregelen voor informatieveiligheid).

De persoonsgegevens die overeenkomstig dit besluit en de uitvoeringsbesluiten ervan worden verwerkt, worden niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. Conform artikel III.87 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 is de bevoegde entiteit ertoe gehouden om selectieregels op te stellen voor elke categorie van bestuursdocumenten met daarin ook bewaartermijnen met bijbehorende motivering.

Hoofdstuk 11. Reservevorming en dubbele subsidiëring

Artikel 122 bepaalt dat reservevorming ten laste van de subsidies niet aanvaard wordt.

Artikel 123 sluit dubbele subsidiëring uit.

Hoofdstuk 12. Europese regelgeving

Artikel 124 bepaalt welke Europese regelgeving van toepassing is, namelijk artikel 78 van verordening (EU) 2021/2115.

Hoofdstuk 13. Uitwisseling van berichten

Artikel 125 regelt de wijze van uitwisseling van berichten. Onder uitwisseling van berichten wordt verstaan: alle mogelijke informatie bezorgen waaronder aanvragen indienen, bezwaar indienen, zich als klant registreren, beslissingen bezorgen enz.

Hoofdstuk 14. Voorafgaande controle door de Inspectie van Financiën bij de toekenning van de subsidies

Artikel 126 regelt het toezicht door de Inspectie van Financiën. Er wordt bepaald dat:

- de oproepen voor de subsidiëring van vormingsplannen en de oproepen voor de subsidiëring van een waarnemings- en waarschuwingdienst telkens voor advies aan de Inspectie van Financiën voorgelegd worden;
- als de Inspectie van Financiën gunstig advies verleent over de oproep, de individuele toekenningsbesluiten van de minister, niet meer voor advies aan de Inspectie van Financiën voorgelegd worden tenzij de Inspectie van Financiën anders adviseert in het advies over de oproep in kwestie.

Hoofdstuk 15. Slotbepalingen

Artikel 127 bepaalt dat de volgende regelingen worden opgeheven:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 betreffende de toekenning van subsidies voor naschoolse opleidingsinitiatieven in de landbouwsector;
- het ministerieel besluit van 26 november 2017 betreffende de toekenning van subsidies voor naschoolse opleidingsinitiatieven in de landbouwsector;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 houdende de subsidiëring van bedrijfsadvisering in de biologische landbouw;
- het ministerieel besluit van 22 november 2018 betreffende de voorwaarden tot het subsidiëren van bedrijfsadvisering in de biologische landbouw;
- alle in uitvoering van hogervermelde genomen individuele erkenningsbesluiten.

Artikel 128 bevat een overgangsbepaling voor lopende subsidies die toegekend zijn conform de regelingen die worden opgeheven.

Artikel 129 bepaalt dat vanaf 1 januari 2024 geen contracten voor bedrijfsadvisering meer afgesloten kunnen worden conform de regelgeving inzake subsidiëring van bedrijfsadvisering in de biologische landbouw en dat voor de afgesloten contracten het laatste bedrijfsbezoek in het kader van een omschakelingsadvies, een startersadvies en een bedrijfsadvies uiterlijk 30 juni 2024 plaatsvindt en in het kader van een biobedrijfsplan uiterlijk 31 december 2024.

Artikel 130 regelt de inwerkingtreding van de wijzigingsbepalingen aan de decretale rechtsgrond van voorliggend besluit.

Artikel 131 bevat de inwerkingtreedingsbepaling.

Artikel 132 bevat de uitvoeringsbepaling.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Deze subsidiemaatregel is volledig geïntegreerd binnen het Vlaams strategisch plan opgemaakt naar aanleiding van Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) 2023-2027.

Voor deze maatregel is in totaal 24.511.741 euro budget voorzien voor de periode 2023-2027. Betalingen moeten volgens de Europese regelgeving gebeuren binnen de N+2, dus ten laatste op 31 december 2029. Dit totale budget wordt deels Europees (43%) en deels van de Vlaamse begroting betaald (57%) (begrotingsartikel KBO-1KDX2BB-WT). Het Vlaamse budget nodig voor deze maatregel bedraagt aldus 13.971.692,37 euro.

Het advies van de Inspectie van Financiën van 22 juni 2023 gaat als bijlage 2.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, van 5 juli 2023 gaat als bijlage 3.

B. ESR-TOETS

Het voorstel van beslissing heeft geen ESR impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen rechtstreekse gevolgen op personeels- of organisatorisch vlak. Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor HR, is dus niet vereist

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen voor wat hun personeel, werkingsuitgaven, investeringen en schulden of ontvangsten betreft.

4. VERDER TRAJECT

Het bijgaande voorontwerp van besluit zal na principiële goedkeuring voor advies voorgelegd worden aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, de Gegevensbeschermingsautoriteit en aan de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit tot toekenning van steun voor uitwisseling van kennis en verspreiding van informatie in de landbouwsector;
- 2° de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit:

- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens in te winnen;
- het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit in te winnen met het verzoek het advies om reden van hoogdringendheid mee te delen binnen een termijn van 15 dagen;
- het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw,

Jo BROUNS